

disse 5 Købstæder har en særlig Borgmester, har dette slet ikke været Genstand for Bevilling eller Beslutning her i Tinget, det er ikke et Udtryk for Rigsdagens Mening, at naar en By har en halv Snes Tusind Indbyggere eller saa, skulde vi betale og oprette et Borgmesterembede, for at denne Embedsmand kan udføre en hel Del af det Arbejde, som ellers hviler paa de valgte Medlemmer og maa udføres af dem. Disse 5 Embeder kan man hverken fra Horsens Byraads eller fra Ministeriets Side tage til særlig Motiv for at gaa ind paa dette Forslag. Det var jo en Ordning, som vi mødte, da Købstadkommunalloven behandledes, og en Ordning, som man lod blive staaende den Gang i Betragtning af, at det hele Spørgsmaal om Ordningen af Borgmestervæsenet var midlertidig. Man vilde ikke forøge de Vanskeligheder, der var til Stede, da man forhandlede Købstadkommunalloven ved at optage dette Spørgsmaal om Nedlæggelse af 5 Embeder. Derfor lod man denne Sag staa, der skrev sig fra Frederik den VI's Tid eller endnu længere tilbage. Men heri ligger selvfølgelig ikke noget Motiv til, at vi nu skulde gaa til for første eller rettere anden Gang at oprette et nyt Borgmesterembede. Naar jeg siger „for anden Gang“, er det, fordi der ganske vist foreligger et eneste Præcedens. I Forfjor blev der oprettet et saadant Embede for Esbjergs Vedkommende. Men jeg skal erindre om, at det var under særlige Forhold, det var ikke paa dette Tings Initiativ, og i det hele kan man vel sige, at der i denne Kommune er ganske særlige Forhold til Stede, deriblandt ogsaa dette, at man ikke der, saaledes som i andre 100-aarige gamle Kommuner, kunde vente, at der var en saadan Stab af kommunale Mænd, en gammel kommunal Tradition, saa at der kunde være nogen Grund til at man den Gang gik til Oprettelsen af dette Embede. Men det medfører ikke, at vi derfor nu skulde gaa videre til Horsens. Jeg vil bede ærede Medlemmer betænke Konsekvenserne. Begynde vi med at oprette et Borgmesterembede for en By, naar denne finder, at den nu er saa stor, at den bør have Præg af at høre til de største Købstæder, og derfor ogsaa have forskellig Luksus, derunder ogsaa en særlig Borgmester, som Staten værs'god har at bevilge og lønne, saa maa vi vente, at det samme Krav hurtigt vilde komme fra en Række andre Byer. Vejle er tæt op imod Horsens i Indbyggerantal, og Svendborg f. Eks. er godt op derefter, og herfra kunde

man yderligere sige, at Byfogden har et særligt Embede foruden, idet han er Birkedommer paa Taasinge, saa ogsaa derfra kunde det siges, at han ikke kunde overkomme det hele.

Jeg skal slutte med at erindre om, at hvad Lovgivningen paalægger Borgmestrene og de Pligter, som de have at udføre for Staten, er altsaa det eneste, som kan beskæftige os her. Det har jeg allerede nævnt, og det er ikke mere, end hvad der let kan forenes med en anden Embedsstilling. I hvor høj en Grad Kommunen desuden gør Brug af de kommunale Kræfter, hvormed vedkommende Borgmester mulig sidder inde, er en Sag, som er os uvedkommende, og som ikke for os kan motivere Oprettelse af et nyt Embede, lønnet af Staten. Jeg skal med disse Ord overgive Sagen til det høje Tings velvillige men navnlig aarvaagne Opmærksomhed.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, det er meget muligt, eller rettere sagt, det er ganske sikkert, at man ved Hjælp af Byraadsvedtægten kan indskrænke det Arbejde, som Borgmesteren i Horsens har at udføre, men naar dette Lovforslag er fremkommet, er det, fordi de Byfogedforretninger, der paa hvile ham, maa anses for at være saa omfattende, at han ikke kan bestride mere. Det er Grundlaget, hvorpaa Lovforslaget efter min Forstaaelse hviler, at der er mere at udføre for den paagældende Embedsmand, end han kan overkomme. Naar hans Byfogedforretninger give ham fuldstændig tilstrækkelig at bestille, hjælper det ikke, om man kunde reducere hans Borgmesterforretninger noget, endog ret meget i Forhold til, hvad Vedtægten nu paalægger ham at gøre. Dertil skal jeg indskrænke mig. Spørgsmaalet er ikke, om han kan nøjes med at udføre noget mindre som Borgmester, men om han, foruden at være Byfoged paa tilfredsstillende Maade, kan udføre de Borgmesterforretninger, som dog i alt Fald maa paa hvile ham, og det er paa dette Grundlag, man ved de fremførte Tal, har ment at maatte gøre gældende, at det kunde han ikke.

E. Sørensen: Ja, Ønskerne i Horsens om at faa en særskilt Borgmester ere meget gamle. De gaa tilbage lige til 1858 da den tidligere Borgmester Ræder afgik ved Døden. Da kom Horsens Byraad ligeledes med en Anmodning til Ministeriet om at faa et særskilt Borgmesterembede. Det vilde Regeringen den Gang ikke gaa